

N:o 27.

Af Herr **Hasselrot, Carl:** *Om skärpta ansvarsbestämmelser för oloflig brännvinsförsäljning.*

Då vid sistlidne riksdag fråga förevar om förhöjning i straffet för oloflig försäljning af brännvin, hvilken fråga då förföll till följd af Kamrarnes derom fattade olika beslut, tog jag mig friheten anmärka, att nu stadgade straff för denna förbrytelse genom nya Strafflagens införande blifvit högst betydligt förmildradt och att lönnkrögeriet till följd deraf tilltagit.

Enligt Kongl. Förordningen den 18 December 1863 och förut gällande förordningar om villkoren för försäljning af brännvin utgjorde ansvaret för oloflig minuterung och utskänkning af brännvin böter: första gången från och med 15 R:dr till och med 30 R:dr, andra gången från 30 till och med 60 R:dr och tredje gången från 60 till och med 120 R:dr; och om förbrytelsen skett å sön- eller helgedag ökades straffet med böter från och med 15 R:dr till och med 30 R:dr, utom det ansvar som enligt allmän lag borde för sabbatsbrott ådömas. Då dessa böter, enligt 5 kap. 4 § Straff-balken jemförd med Kongl. Förordningen den 10 Januari 1841, förvandlades till fängelse vid vatten och bröd, fick den, som för första resan oloflig brännvinsförsäljning blifvit dömd att böta 30 R:dr, umgälla sin förbrytelse med 16 dagars fängelse vid vatten och bröd, och om förseelsen skett å söndag och böterna blifvit bestämda till 60 R:dr jemte 5 R:dr för sabbatsbrottet, utgjorde förvandlingsstraffet 28 dagars sådant fängelse.

Ehuru nu, genom nu gällande Kongl. Förordning om brännvins försäljning den 26 Oktober 1866, ofvan först berörda bötesbelopp blifvit fördubblade, utfaller dock straffet, då det enligt nya Strafflagen förvandlas till fängelse vid vatten och bröd, betydligt mildare än förr.

Så bestraffas den, som för första resan oloflig försäljning af bränvin blifvit dömd att böta 60 R:dr, i saknad af tillgång till böter, med endast 9 dagars fängelse vid vatten och bröd, och om förbrytelsen skett å söndag och böterna blifvit bestämda till 90 R:dr eller högsta bötesbeloppet, aflöper förvandlingsstraffet med 11 dagars fängelse vid vatten och bröd, då enahanda förbrytelse, såsom ofvan är utredt, förut straffades med 28 dagars sådant fängelse.

Nu kan visserligen sägas, att bötesbeloppen för ifrågavarande förbrytelser redan äro höga; men när erfarenheten visat, att lönnkrögeriet nästan uteslutande bedrifves af personer, som till böterna sakna tillgång, lära ej kunna nekas att straffet, förvandladt till fängelse vid vatten och bröd, ej är särdeles afskräckande, särdeles om i betraktande tages, att jag i ofvanberörda exempel anført de högsta bötesbeloppen, då deremot vid lagens tillämpning vanligtvis medeltalet väljes.

Den sålunda skedda förmildringen i dessa straff har ock visat en ganska menlig verkan genom lönnkrögeriets tilltagande. De personer, som befatta sig med denna nesliga handtering, akta föga några få dagars fängelse vid vatten och bröd; och resan till residensstaden, som ådrager Staten en ej obetydlig kostnad, medför för dem en kanske ej obehaglig förströelse.

För att kunna utrota lönnkrogarne, dessa brottets usla nästen, der den fattigare delen af befolkningen förstör ej blott sin egendom till yttersta skärfven utan äfven sin helsa och sina krafter, måste således antingen bötesbeloppen höjas eller ock en annan förvandlingstariff för dessa böter uppgöras, af hvilka utvägar den förre synes mig lämpligast.

Jag får således, med förnyande af mitt vid förra riksdagen framställda förslag, vördsamt hemställa:

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 41 § 1 mom. i Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866 om vilkoren för bränvins försäljning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Den, som genom minuthandel eller utskänkning föryttrar bränvin, utan att i stadgad ordning hafva dertill förvärfvat rättighet eller som, på sätt i 3 § sägs, emellan flera köpare fördelar bränvin, böte första gången från och med 30 R:dr till och med 100 R:dr, andra gången från 100 R:dr till och med 200 R:dr och tredje gången från 200 R:dr till och med 500 R:dr. Den som fjerdage gången eller oftare med sådan förbrytelse beträdes, dömes till fängelse från och med två månader till och med ett år.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Carl Hasselrot.